

Odbor dopravy a silničního
hospodářství
Oddělení dopravy a správních agend

datum	oprávněná úřední osoba	číslo jednací	spisová značka
23. března 2023	Ing. Pavel Odstrčil	KUZL-29070/2023	KUSP-24737/2023/DOP/Od

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „odvolací správní orgán“), jako orgán věcně a místně příslušný podle ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a ustanovení § 11 odst. 1 písm. a), § 89 odst. 1 a § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na základě odvolání xxxxx, zastoupené **Mgr. Martinem Schulhauserem, advokátem se sídlem v Karviné-Fryštátě, Karola Šliwky 125/20**, přezkoumal rozhodnutí odboru dopravně-správního Městského úřadu Valašské Klobouky (dále jen „správní orgán“) ze dne 25.1.2023, sp.zn. OD-DP 165/2022, č.j. MUVK/1849/2023/DS, kterým byla výše jmenovaná xxxxx uznána vinnou ze spáchání přestupků dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. b) a § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), a rozhodl **t a k t o :**

V souladu s ustanovením § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání Xxxxx Xxxxx zamítá a rozhodnutí správního orgánu ze dne 25.1.2023, sp.zn. OD-DP 165/2022, č.j. MUVK/1849/2023/DS, se p o t v r z u j e .

Odůvodnění:

Výše uvedeným rozhodnutím byla xxxxx (dále také „obviněná“) uznána vinnou ze spáchání přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu. Tohoto přestupku se měla z nedbalosti dopustit tím, že dne 12.11.2022 v 08:21 hodin v obci Brumov-Bylnice, ulice Zápotočí u domu č.p. 606, řídila osobní motorové vozidlo Škoda Fabia, RZ xxxxx, v takové době po požití alkoholického nápoje, kdy byla ještě pod jeho vlivem, kdy u ní byla dechovým analyzátozem zjištěna hladina alkoholu v krvi ve výši nejméně 0,05 promile. Tímto jednáním měla porušit ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu.

Tím samým rozhodnutím byla Xxxxx Xxxxx uznána vinnou ze spáchání přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Tohoto přestupku se měla dopustit tím, že dne 12.11.2022 v 08:21 hodin v obci Brumov-Bylnice, ulice Zápotočí u domu č.p. 606, řídila osobní motorové vozidlo Škoda Fabia, RZ xxxxx, a na výzvu policisty nepředložila řidičský průkaz. Tímto jednáním měla porušit ustanovení § 6 odst. 8 zákona o silničním provozu.

Za výše uvedené přestupky jí byl podle ustanovení § 125c odst. 5 písm. c) a § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu, a v souladu s ustanovením § 35 písm. b), § 35 písm. c), § 41, § 46 a § 47 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), uložen správní trest pokuty ve výši 5.000,- Kč a správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.

Dále jí byla dle ustanovení § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a v souladu s ustanovením § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč.

Rozhodnutí o přestupcích bylo oznámeno zmocněnci Xxxxx Xxxxx, advokátovi Mgr. Martinu Schulhauserovi, doručením do datové schránky dne 26.1.2023. Proti rozhodnutí podala jmenovaná v zákonné lhůtě blanketní odvolání, které bylo na základě výzvy správního orgánu následně doplněno o konkrétní odvolací důvody a ve kterých odvolatelka vyslovila názor, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné a nezákonné. V žádném případě nesouhlasí s tím, že by se dopustila vytykaného jednání v jakékoliv formě zavinění. Je pravdou, že je příležitostnou uživatelkou alkoholu. Dne 11.11.2023 ve večerních hodinách konzumovala víno. Dále vzhledem ke svému chronickému onemocnění dásní užila těsně před jízdou přípravek ústní gel Parontal F. Pokud se jedná o skutek popsany v napadeném rozhodnutí, tak k tomu uvádí, že vzhledem k tomu, že řídí téměř denně, tak si v minulosti pořídila přístroj na měření alkoholu v dechu, tak aby se vždy po dostatečném časovém odstupu od užití alkoholu před jízdou přesvědčila o tom, že je skutečně způsobilá řídit motorové vozidlo. Pokud správní orgán ve svém odůvodnění uvádí, že se vytykaného jednání dopustila ve formě nedbalosti, tak s tímto tvrzení v žádném případě nesouhlasí. Tato kvalifikace je chybná. Ona jako řidička, pro kterou je řidičský průkaz zdrojem své obživy, již pravidelně mnoho let shora uvedený postup praktikuje, a to i nejen z důvodu řízení vozidla, ale také z důvodu testování na přítomnost alkoholu v těle ve svém zaměstnání. V dané věci nemohla udělat více pro to, aby se skutečně ujistila, že je již způsobilá k řízení svého vozidla. Shora uvedená kvalifikace je ale k jejímu případu nepřiléhavá. Ona sama učinila vše pro to, aby zákonem chráněný zájem neporušila. Z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu vyplývá, že by se měl před jízdou každý řidič, který užil alkohol, nechat vyšetřit na kvalifikovaném místě odběrem krve. Tato konstrukce je však v příkrém rozporu se samotným postupem policie, protože i policie používá Dräger Alcotest 7510 pro kontrolu řidičů, zdali nejsou pod vlivem alkoholu. Pro naplnění zavinění formou nevědomé nedbalosti musí být naplněny kumulativně dva znaky (viz judikát NSS č.j. 1 As 56/2008-66). Prvním z nich je, že pachatel přestupku nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem. Druhým znakem je skutečnost, že pachatel o tomto vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl. V rámci naplnění tohoto druhého znaku nevědomé nedbalosti se tedy vychází z možnosti znalosti, která se zkoumá na základě objektivních okolností spojených se skutkem a subjektivních dispozic konkrétního pachatele. Kritériem nedbalosti v obou jejích formách je zachovávání potřebné míry opatrnosti pachatelem. Míra opatrnosti je dána spojením objektivního a subjektivního hlediska při předvídání způsobení poruchy nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem. Jak již uvedla výše, jako řidička učinila vše potřebné, aby se přesvědčila a postavila na jisto, že je schopna řídit vozidlo. Vzhledem k tomu u ní zcela absentuje jakékoliv zavinění, které je jedním z předpokladů pro spáchání přestupku. Absence zavinění potom znamená, že dané jednání nemůže být posouzeno jako přestupek. Vzhledem k rozsudku NSS ze dne 12.5.2011, č.j. 7 As 105/2010, je potřeba připomenout, že úkolem správního orgánu v těchto případech, je postavit najisto, že důvody, pro které spoléhala na to, že neporuší nebo neohrozí zájem chráněný zákonem, nejsou nepřiměřené. Správní orgán však na svou úlohu zcela rezignoval a shora uvedenými skutečnostmi se ve správním řízení vůbec nezabýval. Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem považuje rozhodnutí správního orgánu za nespravedlivé a účelové, když správní orgán vyhodnotil pouze skutečnosti svědčící v její neprospěch, kdy nedostala možnost se vyjádřit ani k podkladům pro vydání rozhodnutí. Dle jejího názoru měl správní orgán pro odstranění pochybností, zdali skutečně byla ovlivněna natolik, že nebyla způsobilá k řízení vozidla, či nikoliv, předvolat policisty, kteří prováděli předmětnou kontrolu. Správní orgán jednoznačně porušil její právo na spravedlivý proces, a to zejména tím, že zcela rezignoval na výsledky zasahujících policistů. Postupem správního orgánu se cítí jednoznačně poškozena na svých právech, když správní orgán vzal v potaz pouze důkazy svědčící v její neprospěch, avšak důkazy svědčící v její prospěch buď zcela vypustil, nebo jim nepřikládal žádnou váhu. Správní orgán zcela rezignoval ve svém rozhodnutí na zachování jisté míry spravedlnosti, jinak si jeho postup neumí vysvětlit. K tomuto uvádí, že porušení příslušných ustanovení správního řádu lze na straně správního orgánu spatřovat v nedodržení ustanovení § 3 a § 50 odst. 2 a odst. 3 správního řádu, kdy je povinností správního orgánu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch účastníka řízení. Dále je povinen opatřit si podklady pro vydání rozhodnutí. Podklady pro vydání rozhodnutí si v první řadě opatřuje svou činností správní orgán. Účastníci řízení mu jsou povinni poskytnout součinnost. Správní orgán však takto nepostupoval, kdy hodnotil pouze důkazy svědčící v její neprospěch a porušil tím základní ustanovení správního řádu, jakož i Listiny základních práv a svobod, neboť každý občan má právo na spravedlivý proces. Postupem správního orgánu však právo na spravedlivý proces bylo porušeno. Ze shora uvedeného opětovně resumuje absence vůle správního orgánu celou záležitost řádně vyšetřit a vydat rozhodnutí teprve poté, kdy by bylo bez důvodných

pochybností prokázáno, že se skutečně dopustila vytykaného jednání. S ohledem na shora uvedené proto navrhuje, aby odvolací správní orgán rozhodnutí správního orgánu zrušil a uložil mu, aby ve věci znovu jednal a rozhodl.

Podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem. Dále podle ustanovení § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky odvolací správní orgán přezkoumává napadené rozhodnutí v plném rozsahu. Odvolací správní orgán tedy přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí v plném rozsahu a zjistil následující skutečnosti:

Dne 12.11.2022 v době kolem 08:21 hod. v obci Brumov-Bylnice na ulici Zápotočí, u domu č.p. 606, hlídka z Obvodního oddělení Policie ČR Valašské Klobouky předepsaným způsobem zastavila osobní motorové vozidlo Škoda Fabia Combi, RZ xxxxx, v jehož řidičce byla zjištěna Xxxxx Xxxxx. Jmenovaná řidička byla policistou vyzvána k orientační dechové zkoušce na alkohol, kdy této orientační dechové zkoušce se podrobila ověřeným analyzátozem alkoholu v dechu Dräger 7510 výr.č. ARPM-0264 v čase 08:21 hod. s pozitivním výsledkem 0,08 promile alkoholu v dechu. Na základě tohoto pozitivního orientačního vyšetření bylo u řidičky Xxxxx Xxxxx provedeno odborné měření množství alkoholu v jejím organismu stejným dechovým analyzátozem, který při prvním odborném měření provedeném v čase 08:24 hod. naměřil hodnotu 0,30 promile alkoholu v krvi řidičky, a při druhém odborném měření v čase 08:30 hod. přístroj naměřil hodnotu 0,29 promile alkoholu v krvi řidičky. Řidička Xxxxx Xxxxx s naměřenými hodnotami souhlasila a lékařské vyšetření spojené s odběrem biologického materiálu nežádala. Při dotazu na řidičku, jestli před jízdou požíla nějaký alkohol, uvedla, že předchozího dne v době od 19:00 hod. do 22:00 hod. požíla jedno desetistupňové pivo a dva velké panáky slivovice. Dále se nechtěla k věci více vyjadřovat. S hlídkou spolupracovala, nicméně její chování bylo nervózní, nálada nenápadná, paměť normální, řeč normální, barva očí zarudlá. Z úst řidičky byl cítit silný zápach alkoholu. Další jízda byla řidičce slovně zakázána. Řidičský průkaz jí zadržet nebyl, jelikož jej na výzvu policisty nepředložila ke kontrole. S řidičkou Xxxxx Xxxxx byl sepsán úřední záznam o její kontrole jakožto řidičky podezřelé z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před anebo během jízdy s výše uvedenými skutečnostmi, který oboustranně jako správný podepsala, ale nijak se k němu písemně nevyjádřila. Dále řidička Xxxxx Xxxxx jako správný podepsala i výsledek měření z dechového přístroje Dräger 7510. Poté byla celá věc postoupena věcně i místně příslušnému správnímu orgánu k projednání ve správním řízení.

Na základě přestupkového spisu z Obvodního oddělení Policie ČR Valašské Klobouky č.j. KRPZ-127569/PŘ-2022-150517, který obsahuje oznámení přestupku, úřední záznam o kontrole řidičky Xxxxx Xxxxx podezřelé z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před anebo během jízdy, záznam o dechové zkoušce z dechového analyzátoru Dräger 7510 výr.č. ARPM-0264 s podpisem řidičky Xxxxx Xxxxx, úřední záznam sepsaný jedním členem zasahující policejní hlídky s podrobným popisem dané události, platný ověřovací list č. 7051-OL-D1424-22 k předmětnému dechovému přístroji a platný kalibrační protokol č. 22/4077/3 k témuž dechovému přístroji, který správní orgán dále doplnil o výpis z evidenční karty řidičky Xxxxx Xxxxx, dospěl správní orgán k závěru, že skutkové zjištění je dostatečné, a proto dne 28.11.2022 vydal podle ustanovení § 90 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a podle ustanovení § 150 správního řádu písemný příkaz, kterým Xxxxx Xxxxx uznal vinnou ze spáchání přestupků dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. b) a § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu a uložil jí pokutu ve výši 5.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Proti příkazu podala jmenovaná prostřednictvím svého nově zvoleného zmocněnce – advokáta Mgr. Martina Schulhausera – v zákonné lhůtě odpor, čímž se příkaz zrušil, správní orgán v řízení pokračoval a předvolal Xxxxx Xxxxx (cestou jejího zmocněnce) k ústnímu jednání, a to na den 4.1.2023. Dne 3.1.2023 správní orgán obdržel od zmocněnce Xxxxx Xxxxx písemnou omluvu z ústního jednání, ve které stálo, že ona i její zmocněnec souhlasí s provedením ústního jednání v jejich nepřítomnosti. Tímto se nyní k věci vyjadřuje písemně, a to prostřednictvím svého zmocněnce. V žádném případě nesouhlasí, že by se dopustila jednání, které je jí kladeno za vinu, a to v jakékoliv formě zavinění, a to ani z nedbalosti. Před jízdou si ověřila dechovým analyzátozem, zdali je způsobilá k řízení vozidla, a výsledek dechové zkoušky byl negativní. Ze shora uvedených důvodů trvá na výslechu svědků – policistů, kteří prováděli předmětného dne služební zákrok.

Dne 4.1.2023 se uskutečnilo nařízené ústní jednání, a to bez přítomnosti Xxxxx Xxxxx a bez přítomnosti jejího zmocněnce Mgr. Martina Schulhausera, a o tomto jednání byl správním orgánem sepsán písemný protokol. Poté správní orgán vyrozuměl zmocněnce Xxxxx Xxxxx o jeho právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu. Na toto vyrozumění reagoval jmenovaný tak, že do sídla správního orgánu vyslal jistého Jana Šostého, kterého vybavil substituční plnou mocí k nahlížení do spisu. Ten se dne 23.1.2023 dostavil ke správnímu orgánu a zde si pořídil fotodokumentaci všech stran spisového materiálu. Téhož dne došla správnímu orgánu žádost zmocněnce Xxxxx Xxxxx o poskytnutí lhůty 15 dnů k vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Nicméně vzhledem k tomu, že správní orgán již lhůtu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí zmocněnci Xxxxx Xxxxx poskytnul, přičemž on této možnosti o vlastní vůli nevyužil, tak správní orgán již neviděl žádný důvod k tomu, aby mu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí poskytoval znovu další lhůtu, notabene když jmenovaný nijak nezduvodnil, proč toto pro správní orgán vlastně chce a proč se k podkladům rozhodnutí nevyjádřil ve lhůtě, kterou mu správní orgán již poskytnul, a proto mu novou lhůtu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí již neposkytnul, a dne 25.1.2023 na základě spisového materiálu z Policie ČR Valašské Klobouky a dále na základě provedeného řízení vydal rozhodnutí, kterým Xxxxx Xxxxx uznal vinnou ze spáchání přestupků dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. b) a § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Proti tomuto rozhodnutí správního orgánu se Xxxxx Xxxxx prostřednictvím svého zmocněnce v zákonné lhůtě odvolala.

Odvolacímu správnímu orgánu bylo odvolání Xxxxx Xxxxx spolu se spisovým materiálem předáno dne 9.3.2023. Odvolací správní orgán nejprve zkonstatoval, že podané odvolání je odvoláním přípustným (tj. podaným osobou k tomu oprávněnou a směřující proti rozhodnutí, vůči kterému odvolání bylo možno podat), a dále odvoláním včas podaným. Dále odvolací správní orgán zkoumal, zda se Xxxxx Xxxxx svým jednáním předmětných přestupků dopustila či nikoliv, a dospěl k závěru, že tomu tak zcela nepochybně bylo, a že v otázce určení viny správní orgán postupoval naprosto správně.

Přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu se dopustí fyzická osoba tím, že v provozu na pozemních komunikacích v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky. V ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu je uvedeno, že řidič nesmí řídit vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, kdy by mohl být ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky; v případě jiných návykových látek uvedených v prováděcím právním předpise se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou, pokud její množství v krevním vzorku řidiče dosáhne alespoň limitní hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem. Odvolací správní orgán po prostudování spisového materiálu dospěl k závěru, že obviněná Xxxxx Xxxxx dne 12.11.2022 v době kolem 08:21 hodin v obci Brumov-Bylnice na ulici Zápotočí, u domu č.p. 606, tedy v době bezprostředně předcházející kontrole příslušníky Policie ČR Valašské Klobouky, osobní motorové vozidlo Škoda Fabia Combi, RZ xxxxx, řídila (tato skutečnost je naprosto zřejmá z policejního spisu, ve kterém Xxxxx Xxxxx figuruje jako řidička vozidla). A protože to bylo v době, kdy u ní hladina alkoholu v krvi dosáhla postupně hodnot 0,30 promile v čase 08:24 hod. a 0,29 promile v čase 08:30 hod., což bylo spolehlivě zjištěno plně funkčním a řádně kalibrovaným a ověřeným dechovým analyzátozem typu Dräger 7510 (po odečtu toleranční odchylky dechového analyzátoru ve výši 0,24 promile od střední hodnoty z naměřených hodnot se tak jednalo o hodnotu 0,05 promile alkoholu), naplnila tak znaky skutkové podstaty výše uvedeného přestupku, a z jeho spáchání byla uznána vinnou plným právem.

Přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu se dopustí fyzická osoba tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j) tohoto ustanovení, nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona (hlava II zákona o silničním provozu se zabývá provozem na pozemních komunikacích a jeho pravidly, kdy tato pravidla jsou upravena v jeho ustanovení § 3 - § 79a). V ustanovení § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu je uvedeno, že řidič motorového vozidla musí mít při řízení u sebe řidičský průkaz, a v ustanovení § 6 odst. 8 téhož zákona stojí, že řidič motorového vozidla je povinen předložit doklady podle odstavce 7 na výzvu policisty, vojenského policisty, strážníka obecní policie ve stejnokroji nebo celníka ve stejnokroji ke kontrole. Odvolací správní orgán po prostudování spisového materiálu dospěl k závěru, že obviněná Xxxxx Xxxxx dne 12.11.2022 v době kolem 08:21 hodin v obci Brumov-Bylnice na ulici Zápotočí, u domu č.p. 606, tedy v době bezprostředně předcházející kontrole příslušníky Policie ČR Valašské Klobouky, osobní motorové vozidlo Škoda Fabia Combi, RZ xxxxx, řídila (tato skutečnost je naprosto zřejmá z policejního spisu, ve kterém Xxxxx Xxxxx figuruje jako řidička vozidla). Byla tedy v danou dobu a na daném místě řidičkou motorového

vozidla, a byla tedy povinna mít u sebe – mimo jiné – řidičský průkaz, a ten na výzvu policisty předložit ke kontrole. V daném případě ale Xxxxx Xxxxx policistovi na jeho výzvu svůj řidičský průkaz ke kontrole nepředložila, což je ze spisového materiálu zcela evidentní. Možná proto, že jej skutečně neměla u sebe, anebo možná z obavy, aby jí na místě nebyl policistou zadržen. V každém případě ale Xxxxx Xxxxx tím, že policistovi na jeho výzvu nepředložila řidičský průkaz, naplnila znaky skutkové podstaty výše uvedeného přestupku, a i z jeho spáchání byla uznána vinnou zcela po právu.

Odvolacímu správnímu orgánu proto na tomto místě nezbyvá než konstatovat, že správním orgánem byl ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a že si za tím účelem opatřil potřebné podklady pro rozhodnutí. Správní orgán v souladu s ustanovením § 52 správního řádu provedl důkazy, které byly potřebné ke zjištění stavu věci, zejména tedy důkazy listinami soustředěnými v přestupkovém spise, a dále ústním projednáním přestupků provedeným bez přítomnosti Xxxxx Xxxxx či jejího zmocněnce. Přestupkový spis obsahuje veškeré nezbytné a potřebné dokumenty, ze kterých je zřejmý průběh předmětné události. Skutečnosti týkající se jednání Xxxxx Xxxxx jsou tedy dostatečně zdokumentovány. Zavinění na projednávaných přestupcích bylo jasně prokázáno a skutková zjištění jsou taková, že není pochybností o jejich průběhu. Podklady v přestupkovém spise neobsahují žádné rozpory, takže z nich mohl správní orgán vycházet. Odvolací správní orgán má za to, že správní orgán v souladu s ustanovením § 50 odst. 4 správního řádu hodnotil podklady a důkazní prostředky podle své úvahy, kdy přitom přihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co zmocněnec Xxxxx Xxxxx v průběhu řízení uvedl (ve svém písemném vyjádření ze dne 3.1.2023), a že se s veškerými okolnostmi a podstatnými skutečnostmi ohledně jejich přestupků ve svém rozhodnutí dostatečným způsobem vypořádal. Odvolací správní orgán se tak v plné míře ztotožňuje se závěry, které správní orgán v předmětné věci učinil, a na jeho rozhodnutí se proto na tomto místě zcela odkazuje.

V souladu s právními předpisy postupoval správní orgán i při ukládání druhu a výměry správního trestu. Za přestupek podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu se podle ustanovení § 125c odst. 5 písm. c) a § 125c odst. 6 písm. b) téhož zákona uloží pokuta od 2.500,- Kč do 20.000,- Kč a zákaz činnosti na dobu od šesti měsíců do jednoho roku, a za přestupek podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu se podle ustanovení § 125c odst. 5 písm. g) téhož zákona uloží pokuta od 1.500,- Kč do 2.500,- Kč. Dále správní orgán postupoval i podle ustanovení § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, podle kterého za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení se uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější. V nyní posuzovaném případě je přestupkem nejpřísněji trestným přestupek podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, za spáchání kterého se musí uložit pokuta od 2.500,- Kč do 20.000,- Kč a zákaz činnosti na dobu od šesti měsíců do jednoho roku. Dále oba druhy těchto správních trestů musí být uloženy současně. Správní orgán ve svém rozhodnutí uvedl, že při určení druhu a výměry správního trestu posuzoval jednotlivá hlediska uvedená v ustanovení § 37 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky, tj. přihlédl zejména k povaze a závažnosti přestupku. Bohužel ale již neuvedl, k povaze a závažnosti kterého z obou přestupků Xxxxx Xxxxx přihlédl. Odvolací správní orgán proto nyní tyto myšlenky správního orgánu poněkud šířeji rozvine. Pokud tedy jde o přestupek spočívající v řízení vozidla pod vlivem alkoholu, tak se jedná o přestupek velmi vysoké závažnosti a velmi vysoké společenské nebezpečnosti. To proto, že alkohol je látka, která se řadí mezi tzv. hypnotika, tedy látky s tlumivým účinkem. Způsobuje např. nekoordinovanost pohybů, útlum, schopnost reakce na různé podněty je výrazně zpomalená a nepřesná, apod. U řidiče pak alkohol významně ovlivňuje jeho rozlišovací schopnosti a prodlužuje reakční dobu, v důsledku čehož může snadno dojít k dopravní nehodě. Zákonodárce si evidentně uvědomil tuto zákeřnost alkoholu a jeho vlivu zejména na řidiče motorových vozidel. Proto v České republice zákon o silničním provozu zakazuje řidičům všech motorových i nemotorových vozidel (i jezdcům na zvířatech) řídit vozidlo (nebo jet na zvířeti) buď bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky, nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky, po kterou jsou ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky. Zákon tedy primárně neřeší stupeň nebo míru ovlivnění řidiče alkoholem, ale přímo řidičům zakazuje napít se alkoholického nápoje bezprostředně před řízením vozidla, anebo být při řízení vozidla pod vlivem alkoholu, ať už je tento vliv alkoholu jakýkoliv. Samozřejmě se tento zákaz vztahuje i na alkohol tzv. zbytkový, neboť i ten negativně ovlivňuje nervovou soustavu člověka (mezi alkoholem zbytkovým a nezbytkovým totiž po chemické stránce není žádný rozdíl). Jak vyplývá např. z článku uveřejněného v časopise *Journal of Studies on Alcohol*, č. 61 z roku 2000, autorů Paula L. Zadora, Sheily A. Krawchuk a Roberta B. Voase pod názvem *Alcohol-related relative risk of driving fatalities and driver impairment in fatal crashes in relation to driver age and gender: An update using 1996*

data, tak řidiči, kteří řídí vozidlo pod vlivem alkoholu do 0,49 promile, násobí riziko vzniku dopravní nehody se smrtelnými následky třikrát oproti řidiči zcela střízlivému. O závažnosti tohoto přestupku proto není žádných pochyb. A pokud jde o přestupek spočívající v nepředložení řidičského průkazu policistovi při silniční kontrole, tak i zde jeho závažnost nelze považovat za zanedbatelnou. V tomto případě má společnost zájem na tom rychle, jednoduše a bez dalších technických pomůcek prostřednictvím úředního dokladu osvědčit, že ten, kdo řídí motorové vozidlo, má příslušné řidičské oprávnění; smysl a účel možnosti takového ověření je, aby motorová vozidla řídili jen lidé mající k tomu potřebnou způsobilost. Ne vždy totiž musí mít kontrolující policista k dispozici technické prostředky k dálkovému ověření kontrolovaného řidiče v příslušných evidencích. Nelze vyloučit ani eventualitu, že evidence nebude odrážet ohledně konkrétního řidiče zcela aktuální právní stav (řidiči bude kupříkladu velmi krátce před silniční kontrolou zadržen jiným policistou při jiné silniční kontrole řidičský průkaz podle ustanovení § 118b odst. 1 věty první zákona o silničním provozu, aniž by se to okamžitě projevilo v příslušné evidenci, a řidič tuto skutečnost při druhé silniční kontrole zatají a bude tvrdit, že řidičský průkaz pouze zapomněl). O závažnosti tohoto přestupku proto rovněž není žádných pochyb. I když tedy Xxxxx Xxxxx shodou okolností svým jednáním nezavinila žádnou dopravní nehodu a ani nezpůsobila žádný jiný závažný nebo neodčinitelný následek, tak vzhledem k povaze jejích přestupků a vzhledem k jejich značné závažnosti a vysoké společenské nebezpečnosti nemůže přece spravedlivě očekávat, že toto její jednání bude vnímáno jako bagatelní a nezávažné, a správní trest za něj uložený že bude jen formální nebo bezvýznamný. Koneckonců jakýkoliv trest za jakékoliv protiprávní jednání má za cíl nějakým způsobem zkomplikovat či znesnadnit život jeho pachateli, a to proto, aby si do budoucna uvědomil, že je mnohem výhodnější chovat se v souladu se zákonem (trest má tedy význam nejen represivní, ale i preventivní, a rovněž i výchovný). Proto při stanovení správního trestu za prokázané požití alkoholických nápojů nebo jiných návykových látek před jízdou nebo během jízdy je třeba věnovat zvýšenou pozornost problému postihu osob, které pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky vykonávají činnost, při níž by mohly ohrozit život nebo zdraví osob nebo způsobit škodu na majetku. Je tedy nezbytné v zájmu ochrany před společensky nebezpečným jednáním přijímat taková opatření a ukládat takové správní tresty, které mají charakter nejenom represivní, ale především preventivní. Takovým správním trestem je nejen tedy peněžitá pokuta, ale především zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu. Přičemž rozhodnout o tom, jaký správní trest a v jaké výměře bude pachateli přestupku uložen, náleží správnímu orgánu. Odvolací správní orgán zkoumal zejména to, zda správní orgán při jeho ukládání nevybočil z mezí stanovených zákonem o silničním provozu a zákonem o odpovědnosti za přestupky, ale současně pochopitelně zkoumal i správnost a přiměřenost uloženého správního trestu. Po přezkoumání výroku o správním trestu tak dospěl odvolací správní orgán k závěru, že správní orgán při jeho ukládání zákon neporušil, kdy pokutu obviněné Xxxxx uložil ve výši 5.000,- Kč, což je pokuta nacházející se hluboko ve spodní polovině zákonné sazby, a zákaz činnosti jí uložil v délce trvání půl roku, což je správní trest nejnižší možný. Odvolací správní orgán proto dospěl k závěru, že správním orgánem uložený správní trest je zcela a naprosto přiměřený a plně korespondující se závažností protiprávního jednání Xxxxx Xxxxx a s jeho společenskou škodlivostí. Odvolací správní orgán se tedy rozhodně nedomnívá, že by správním orgánem uložený správní trest byl nějak extrémně přísný nebo snad dokonce přemrštěný. Správní orgán při odůvodňování uložených správních trestů rovněž hodnotil materiální stránku obou přestupků, a dále přihlédl k osobě Xxxxx Xxxxx a k její dosavadní přestupkové minulosti. Proto důvody pro změnu výroku o správním trestu zde tudíž nebyly odvolacím správním orgánem shledány.

Pokud jde o náklady řízení, tak zákon o odpovědnosti za přestupky ve svém ustanovení § 95 odst. 1 věty první stanoví, že správní orgán uloží obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Ustanovení § 79 odst. 5 věty první správního řádu pak normuje, že povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou uloží správní orgán účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti. Paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, je dána ustanovením § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění vyhlášky č. 112/2017 Sb., a činí 1.000,- Kč. Jak odvolací správní orgán zjistil, tak rozhodnutí správního orgánu výrok o náhradě nákladů řízení obsahuje, jeho rozhodnutí je tedy v tomto směru v souladu s ustanovením § 93 odst. 1 písm. i) zákona o odpovědnosti za přestupky. Dále je zřejmé, že Xxxxx Xxxxx řízení o přestupcích vyvolala porušením svých právních povinností, kdy na veřejné pozemní komunikaci řídila motorové vozidlo pod vlivem alkoholu, na výzvu policisty mu nepředložila svůj řidičský průkaz ke kontrole, a ve smyslu ustanovení § 79 odst. 5 věty poslední správního řádu nepožádala (anebo její zmocněnec) správní orgán o snížení výše paušální částky z nějakého důvodu zvláštního zřetele hodného. Proto jí byla povinnost nahradit náklady řízení uložena v plné výši, a to zcela po právu.

Odvolací správní orgán se nyní bude zabývat námitkami, které Xxxxx Xxxxx prostřednictvím svého zmocněnce uplatnila ve svém odvolání. Na úvod svého odvolání jmenovaná vyslovila názor, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné a nezákonné. K tomu musí odvolací správní orgán říci tolik, že Xxxxx Xxxxx nijak blíže nespecifikovala, v čem konkrétně nepřezkoumatelnost a nezákonnost rozhodnutí spatřuje. Odvolací správní orgán z této slovní formulace dospěl k závěru, že je ryze frázevité a zcela paušální, bez jakéhokoliv věcného obsahu, a dále je nucen konstatovat, že námitky obdobného charakteru jsou advokáty účastníků plošně používány v 99 % všech odvolání, kterými se musí zabývat. Odvolací správní orgán nicméně pečlivě přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí a řízení, jež jeho vydání předcházelo, ale žádné hmotněprávní a ani procedurální vady v něm nenalezl. Nejprve správní orgán od Policie ČR obdržel oznámení přestupků, to řešil vydáním příkazu ve smyslu ustanovení § 90 zákona o odpovědnosti za přestupky, po podaném odporu nařídil ústní jednání, po něm účastníkovi umožnil vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, a poté ve věci samotné rozhodl. To znamená, že postup, který správní orgán při projednávání přestupků Xxxxx Xxxxx zvolil, je plně v souladu se správním řádem, se zákonem o silničním provozu a se zákonem o odpovědnosti za přestupky. Proto závěr, ke kterému správní orgán po projednání přestupků dospěl, je tedy zcela správný a legitimně očekávatelný. K této odvolací námitce proto odvolací správní orgán nijak nepřihlédl.

Obviněná Xxxxx Xxxxx nesouhlasí s tím, že by se dopustila vytykaného jednání v jakékoliv formě zavinění (z celkového kontextu vyplývá, že tímto jednáním má na mysli řízení vozidla pod vlivem alkoholu). K tomu musí odvolací správní orgán říci tolik, že s tímto jejím názorem se nelze ztotožnit. To, že Xxxxx Xxxxx byla při řízení motorového vozidla pod vlivem alkoholu, je spolehlivě doloženo výsledkem dechové zkoušky, které se v rámci silniční kontroly podrobila. Dechová zkouška u ní byla provedena plně funkčním a řádně kalibrovaným analyzátozem alkoholu v dechu Dräger 7510 výř.č. ARPM-0264, tedy technickým prostředkem, což znamená, že výsledek zkoušky nebyl ovlivněn např. nějakou subjektivní stránkou vnímání nebo subjektivními pocity zasahujících policistů. Dále je třeba zdůraznit to, že uvedený analyzátor alkoholu v dechu v dané době disponoval platným ověřovacím listem č. 7051-OL-D1424-22 vydaným Českým metrologickým institutem Brno dne 15.8.2022 s platností do dne 16.8.2023, takže v době, kdy byl k dechové zkoušce u Xxxxx Xxxxx použit, tak měl potřebné metrologické vlastnosti a splňoval podmínky pro přesnost svého měření stanovené vyhláškou Ministerstva průmyslu a obchodu č. 345/2002 Sb., kterou se stanoví měřidla k povinnému ověřování a měřidla podléhající schválení typu, ve znění pozdějších předpisů. V čase 08:24 hod. dechový analyzátor u Xxxxx Xxxxx naměřil 0,30 promile alkoholu v krvi a v čase 08:30 hod. u ní naměřil 0,29 promile alkoholu v krvi (po povinném odečtu toleranční odchylky dechového analyzátoru ve výši 0,24 promile od střední hodnoty z naměřených hodnot tak výsledek činí 0,05 promile alkoholu v krvi). Ať už si tedy Xxxxx Xxxxx o tomto myslí cokoli, tak digitální měřicí přístroj v její krvi objektivně zjistil přítomnost alkoholu v množství minimálně 0,05 promile. K této námitce proto nemohlo být nijak přihlédnuto.

K argumentu Xxxxx Xxxxx, že vzhledem ke svému chronickému onemocnění dásní těsně před jízdou užila ústní gel Parotal F, je třeba říci to, že z policejních podkladů se podává, že jmenovaná se při silniční kontrole k věci nijak nevyjádřila, tj. nezaštiťovala se užitím nějakých léčebných či kosmetických přípravků s obsahem alkoholu, což by zcela určitě udělala, kdyby to byla pravda (uvedla pouze to, že předchozího dne v době od 19:00 hod. do 22:00 hod. požila jedno desetistupňové pivo a dva velké panáky slivovice – tj. ani slovo o nějaké konzumaci vína, jak nyní její zmocněnec uvádí v podaném odvolání). Odvolacímu správnímu orgánu je z jeho vlastní dlouholeté úřední činnosti známo, že řidiči přistižení při řízení vozidla pod vlivem alkoholu velice často a s oblibou svádějí výsledek dechové zkoušky na různé ovocné kompoty, na všelijaké léky, kapky, kloktadla, ústní spreje, ústní vody apod., které pochopitelně (jak jinak) užili bezprostředně před započítáním jízdy anebo bezprostředně před silniční kontrolou. Kdyby tvrzení Xxxxx Xxxxx o užití ústního gelu odpovídalo realitě, tak odvolací správní orgán považuje za absolutně vyloučené, aby aplikace nějakého takového přípravku výsledek dechové zkoušky ovlivnila do té míry, že by dechový přístroj ukázal hodnoty 0,30 a 0,29 promile alkoholu, tj. takovou hladinu alkoholu, kterou má člověk v sobě po vypití dejme tomu jednoho desetistupňového piva. Ošetření dásní ústním gelem v rámci provádění osobní hygieny přece nemůže vyvolat stav opilosti nebo stav blížící se ovlivnění alkoholem jako po požití alkoholických nápojů. Dále je tu ta teoretická možnost, že by výsledek dechové zkoušky mohl ovlivnit alkohol přítomný v ústním gelu, který zůstal po jeho aplikaci přítomný v ústní dutině Xxxxx Xxxxx. K tomu odvolací správní orgán uvádí, že výrobcem analyzátorů alkoholu v dechu (společností Dräger Safety s.r.o.) bylo empiricky zjištěno a prokázáno, že pokud se v ústní dutině nachází alkohol např. v důsledku bezprostřední předchozí aplikace ústní vody, léku, léčivých kapek, likérové čokolády, ústního spreje, pralinek apod., tak do 5 minut po jejich užití tyto stopy po alkoholu nejsou v ústní dutině již přítomny a tudíž je není možné dechovým analyzátozem detekovat. A přesně to je důvod toho, proč se u řidičů provádí vícero dechových zkoušek po sobě v časovém

odstupu nejméně 5 minut, tj. aby se za tuto dobu případné hypotetické zbytky alkoholu z ústních vod, léčivých kapek, likérové čokolády apod., přítomné v ústní dutině řidiče, odpařily, a v pořadí další dechové zkoušky již nijak neovlivňovaly. A přesně tímto způsobem bylo postupováno i při dechových zkouškách u Xxxxx Xxxxx, tj. byly u ní provedeny dvě dechové zkoušky v časovém odstupu 6 minut, a poskytly akceptovatelný výsledek. Pokud by tedy jmenovaná skutečně těsně před jízdou ústní gel užila, a bezprostředně poté by byla podrobena silniční kontrole a dechové zkoušce, tak v pořadí první dechová zkouška by mohla být tímto ústním gelem možná ještě ovlivněna. Nicméně druhá dechová zkouška, která by byla provedena po uplynutí 5 minut od té první, by už předmětným ústním gelem ovlivněna být nemohla, protože v této době již žádný alkohol po užití tohoto ústního gelu Xxxxx Xxxxx v ústech mít nemohla, protože již musel být z jejich úst všechn odpařen (alkohol je totiž látka těkává a rychle se odpařuje, neboť jeho bod varu je nižší než bod varu vody (78,3 °C), což je známo z učiva fyziky nebo chemie základních škol). To znamená, že nejméně v pořadí druhá dechová zkouška provedená u Xxxxx Xxxxx nemohla být žádným ústním gelem negativně ovlivněna. Z důvodů výše uvedených proto výsledky dechových zkoušek najisto prokázaly, že jmenovaná byla při řízení vozidla pod vlivem alkoholu, a že tento její stav nebyl způsoben pouhým ústním gelem s obsahem alkoholu, ale musel být důsledkem jediné požívání alkoholických nápojů předchozího dne. Tuto okolnost případu Xxxxx Xxxxx tak odvolací správní orgán považuje za vypořádanou.

Dalším z argumentů Xxxxx Xxxxx je to, že vzhledem k tomu, že řídí téměř denně, tak si v minulosti pořídila přístroj na měření alkoholu v dechu, tak aby se vždy po dostatečném časovém odstupu od užití alkoholu před jízdou přesvědčila o tom, že je skutečně způsobilá řídit motorové vozidlo, takže učinila vše pro to, aby zákonem chráněný zájem neporušila, a proto v jejím případě absentuje jakákoliv forma zavinění na přestupku. K tomu odvolací správní orgán uvádí, že to, že Xxxxx Xxxxx má nějaký vlastní dechový analyzátor a že se pomocí něj přesvědčila o tom, že je způsobilá motorové vozidlo řídit, je pouze její tvrzení, které není nijak a ničím důkazně podloženo. Jmenovaná neuvedla, o jaký dechový analyzátor jde, zda jej podrobuje pravidelnému ověřování a kalibraci, toto žádným způsobem nedoložila, apod. Přesnost a spolehlivost dechového analyzátoru vlastněného Xxxxx Xxxxx proto odvolací správní orgán nemá možnost posoudit. Pokud by ale měla Xxxxx Xxxxx při silniční kontrole jakékoliv podezření, že by v jejím případě výsledky dechových zkoušek mohly být negativně ovlivněny užitím ústního gelu, eventuálně že jsou v rozporu s výsledky testování, které si ona dle svého tvrzení sama na sobě před započítím jízdy provedla, tak potom neměla souhlasit s hodnotami naměřenými policejním dechovým přístrojem a měla policisty požádat o provedení lékařského vyšetření s odběrem krve nebo moči ve zdravotnickém zařízení. V takovéto žádosti by jí policisté museli vyhovět, neboť jim to ukládá ustanovení § 67 odst. 4 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Protože jediné tak by se dalo zjistit a prokázat, zda jsou její slova o tom, že učinila vše pro to, aby zákonem chráněný zájem neporušila, pravdivá, anebo že na výsledek měření policejním dechovým analyzátozem mělo vliv např. užití nějakého ústního gelu. Avšak v nyní projednávaném případě Xxxxx Xxxxx lékařské vyšetření nepožadovala, kdy naopak uvedla, že s naměřenými hodnotami souhlasí, že lékařské vyšetření spojené s odběrem biologického materiálu nežádá, a že předchozího dne v době od 19:00 hod. do 22:00 hod. požila jedno desetistupňové pivo a dva velké panáky slivovice (že by před jízdou užila nějaký ústní gel s obsahem alkoholu, tak o tom není v policejním protokolu žádná zmínka). Tyto skutečnosti pak Xxxxx Xxxxx jako pravdivé stvrdila svým podpisem policejním protokolu sepsanému při silniční kontrole. Nedbalostní jednání jmenované je tu proto zcela zjevné. Pro doplnění se lze odkázat na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30.5.2012, č.j. 5 As 126/2011-59, kde bylo vysloveno, že: „*Pokud totiž osoba požije alkohol a v době bezprostřední, resp. v následujících 24 hodinách řídí motorové vozidlo, není dle pátého senátu na místě zkoumat, zda zde existují rozumné důvody, pro které může mít za to, že u ní alkohol zjištěn nebude; lze zde tedy seznat zavinění ve formě nedbalosti, neboť požije-li osoba skutečně alkohol (jak tomu v obou posuzovaných případech bylo) není na místě spoléhat na to, že alkohol u ní nebude zjištěn; hodlá-li nadto po požití alkoholu v blízké době řídit motorové vozidlo, není „rozumné“ spoléhat se na to, že alkohol u ní zjištěn nebude a priori na místě vůbec a liberační důvody zde nelze hledat.*“ V souladu s ustanovením § 20 odst. 3 zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění pozdějších předpisů, jsou tak výsledky dechových zkoušek z policejního dechového analyzátoru zcela legálními a relevantními důkazními prostředky, o které lze rozhodnutí o vině Xxxxx Xxxxx úspěšně opřít. Její námitky v tomto ohledu proto nebyly odvolacím správním orgánem vzaty v potaz.

K námitce Xxxxx Xxxxx, že nedostala ani možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, odvolací správní orgán uvádí, že toto její tvrzení je vědomě nepravdivé. Poté, co si jmenovaná proti vydanému příkazu podala odpor, tak správní orgán nařídil ústní projednání přestupků, kdy k tomuto ústnímu jednání jmenovanou cestou jejího zmocněnce řádně předvolal. Měla tedy možnost se ústního jednání zúčastnit, a v jeho rámci by

samozřejmě dostala i možnost nahlédnout do spisu a vyjádřit se k němu. Ona se ale své účasti na ústním jednání (na základě vyjádření jejího zmocněnce) dobrovolně vzdala. Po ústním jednání, které tedy bylo provedeno bez její účasti a bez účasti jejího zmocněnce, ještě správní orgán učinil ten krok, že dopisem ze dne 17.1.2023, který byl jejímu zmocněnci doručen téhož dne, jí podle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu umožnil vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, a to ve lhůtě do 5 dnů ode dne převzetí tohoto dopisu. Ani této možnosti Xxxxx Xxxxx nevyužila a tuto lhůtu nechala uplynout marně. O jaké nemožnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí to tu jmenovaná tedy mluví, když pravý opak je pravdou? Tuto námitku proto odvolací správní orgán nijak nezohlednil.

Obviněná Xxxxx Xxxxx dále správnímu orgánu vytýká to, že dle jejího názoru měl pro odstranění pochybností, zdali skutečně byla ovlivněna natolik, že nebyla způsobilá k řízení vozidla, či nikoliv, předvolat policisty, kteří prováděli předmětnou kontrolu, a že správní orgán jednoznačně porušil její právo na spravedlivý proces tím, že zcela rezignoval na výslech zasahujících policistů. K tomu je potřeba říci to, že si odvolací správní orgán není vědom toho, že by Xxxxx Xxxxx byla obviňována z toho, že by řídila motorové vozidlo ve stavu vylučujícím způsobilost k této činnosti. Je pravdou, že jmenovaná řídila motorové vozidlo pod vlivem alkoholu, to ano, nicméně za stav vylučující způsobilost k této činnosti je podle dlouhodobě ustálené soudní i přestupkové praxe považován stav, kdy hladina alkoholu v organismu člověka přesahuje hodnotu 1,00 promile. To ale případ Xxxxx Xxxxx není, takže žádné pochybnosti v tomto ohledu nebylo nutné odstraňovat. A pokud jde o to, že správní orgán neprovedl důkazy, které byly zmocněncem jmenované v průběhu řízení navrženy, tj. výslechy policistů, kteří prováděli silniční kontrolu, k tomu odvolací správní orgán uvádí, že podle ustanovení § 3 správního řádu je prvořadou povinností správního orgánu zjistit stav věci tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti. Dále jak vyplývá z ustanovení § 50 odst. 2 správního řádu, tak podklady pro vydání rozhodnutí opatřuje správní orgán, a podle ustanovení § 52 správního řádu jsou účastníci povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení, přičemž správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. Z výše uvedeného vyplývá, že je to výhradně správní orgán, který určuje, který důkaz provede a který naopak neprovede, vždy si však musí počínat tak, aby řádně a spolehlivě zjistil skutečný stav věci. Není tedy povinností správního orgánu provádět takové důkazy, které účastník řízení navrhne, pokud je schopen stav věci spolehlivě zjistit a prokázat i jiným způsobem. Provádět nadbytečné dokazování by rovněž bylo v rozporu se zásadou procesní ekonomie, protože důkazní návrhy podávané účastníky nebo jejich zmocněnci mívají mnohdy vyložené obstrukční charakter. V tomto případě je předmětem věci posouzení toho, zda Xxxxx Xxxxx při řízení motorového vozidla byla anebo nebyla pod vlivem alkoholu, kdy tato skutečnost byla objektivně zjištěna pomocí technického prostředku, a sice dechovým analyzátozem Dräger 7510, kdy výstup tohoto měření jsou výsledky dechových zkoušek vytištěné na papír tiskárnou tohoto dechového analyzátoru. Bylo by tedy zcela nadbytečné k přestupku Xxxxx Xxxxx ještě vyslyšet zasahující policisty jako svědky, neboť odvolací správní orgán si nedovede představit, na co by se jich tak správní orgán asi měl ptát a o čem by policisté měli vlastně vypovídat. O osobě řidičky Xxxxx Xxxxx není sporu, o průběhu silniční kontroly také ne, a o výsledku dechových zkoušek rovněž ne. Zda si jmenovaná před jízdou namazala dásně ústním gelem či nikoliv, policisté svědčit nemohou, protože u toho nebyli. O tom, zda si jmenovaná před jízdou dělala nějaký svůj vlastní test nějakým svým vlastním dechovým přístrojem, a případně jaký byl jeho výsledek, policisté rovněž svědčit nemohou, protože ani u tohoto nebyli. O čem by tedy policisté měli svědčit a jaké nové světlo by jejich svědectví do případu vneslo? Výpovědi policistů by tedy k lepšímu zjištění skutečného stavu věci nijak nepřispěly a na objektivně zjištěném skutkovém stavu by se zhora nic nezměnilo. Dokazování před správním orgánem tak není zatíženo žádným deficitem a žádnou procesní vadou, právo Xxxxx Xxxxx na spravedlivý proces tak porušeno nebylo, a skutečný stav věci byl zjištěn i bez provedení zmocněncem Xxxxx Xxxxx navržených důkazů. K této námitce proto nebylo nijak přihlédnuto.

Pokud jde o to, že se Xxxxx Xxxxx cítí být poškozena na svých právech tím, že správní orgán vzal v potaz pouze důkazy svědčící v její neprospěch, avšak důkazy svědčící v její prospěch buď zcela vypustil, nebo jim nepřikládal žádnou váhu, a že správní orgán zcela rezignoval ve svém rozhodnutí na zachování jisté míry spravedlnosti, jinak si jeho postup neumí vysvětlit, k tomu je třeba říci to, že jmenovaná nijak blíže nespecifikovala, které důkazy, které by svědčily v její prospěch, má těmito svými slovy na mysli. Předmětem tohoto řízení je to, že Xxxxx Xxxxx řídila motorové vozidlo pod vlivem alkoholu, a dále že na výzvu policisty nepředložila řidičský průkaz, kdy obě tato jednání nejsou v souladu se zákonem a jsou podložena listinami soustředěnými ve spisovém materiálu, který zpracovala Policie ČR Valašské Klobouky. Žádné důkazy svědčící ve prospěch Xxxxx Xxxxx součástí spisu nejsou, a ani ona nic takového do spisu nezaložila. Správní orgán proto mohl vzít v potaz pouze oznámení přestupků se všemi souvisejícími dokumenty a nic jiného, protože nic jiného ve spise není. Odvolací správní orgán proto nechápe, o jaké míře spravedlnosti to

tu Xxxxx Xxxxx vlastně mluví a co má těmito slovy vlastně na mysli, neboť podle ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu řidič nesmí řídit vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, kdy by mohl být ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky, a podle ustanovení § 6 odst. 7 písm. a) téhož zákona řidič motorového vozidla musí mít při řízení u sebe řidičský průkaz, a podle ustanovení § 6 odst. 8 stejného zákona je povinen předložit doklady podle odstavce 7 na výzvu policisty, vojenského policisty, strážníka obecní policie ve stejnokroji nebo celníka ve stejnokroji ke kontrole. Zda se bude řidič při své účasti na silničním provozu chovat ukázněně a zda bude dodržovat jeho pravidla, anebo naopak se bude chovat neukázněně a pravidla provozu na pozemních komunikacích dodržovat nebude a bude tak riskovat potrestání, tak to je plně v moci každého jednoho řidiče, a tuto skutečnost správní orgány nejsou schopny ovlivnit. S tím se každý řidič musí popasovat sám. Postup správního orgánu vůči Xxxxx proto nebyla žádná zlovůle, problém si jmenovaná vytvořila sama, a správní orgán konal pouze to, co mu zákon ukládá. Tuto námitku proto odvolací správní orgán nemohl vzít do úvahy.

Obviněná Xxxxx Xxxxx dále konkretizovala ustanovení správního řádu, která podle ní správní orgán porušil, a to ustanovení § 3, § 50 odst. 2 a § 50 odst. 3 správního řádu. Odvolací správní orgán proto nyní tato ustanovení správního řádu popíše a vyjádří se k nim. Podle ustanovení § 3 správního řádu nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2. V ustanovení § 2 správního řádu je uvedeno, že správní orgán postupuje v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, jakož i mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu. Kde se v tomto zákoně mluví o zákoně, rozumí se tím též mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu [odst. 1]; správní orgán uplatňuje svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena [odst. 2]; správní orgán šetří práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká, a může zasahovat do těchto práv jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu [odst. 3]; správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly [odst. 4]. Dále podle ustanovení § 50 odst. 2 správního řádu podklady pro vydání rozhodnutí opatřuje správní orgán. Jestliže to nemůže ohrozit účel řízení, může na požádání účastníka správní orgán připustit, aby za něj podklady pro vydání rozhodnutí opatřil tento účastník. Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, jsou účastníci povinni při opatřování podkladů pro vydání rozhodnutí poskytovat správnímu orgánu veškerou potřebnou součinnost, a podle ustanovení § 50 odst. 3 správního řádu je správní orgán povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena. Odvolací správní orgán při zkoumání tohoto případu neučinil žádný poznatek, který by svědčil o tom, že by správní orgán ustanovení § 3, § 50 odst. 2 a § 50 odst. 3 správního řádu porušil. To, že Xxxxx Xxxxx dne 12.11.2022 v 08:21 hod. v Brumově-Bylnici na ul. Zápotočí řídila osobní motorové vozidlo Škoda Fabia Combi, RZ xxxxx, pod vlivem alkoholu, a že policistovi na jeho výzvu nepředložila ke kontrole řidičský průkaz, je objektivní fakt, na kterém nikdo nemůže nic změnit. Tento objektivní fakt se opírá o přestupkový spis z Obvodního oddělení Policie ČR Valašské Klobouky č.j. KRPZ-127569/PŘ-2022-150517, ze kterého správní orgán při projednávání případu Xxxxx Xxxxx vycházel. Přitom správní orgán svou pravomoc uplatnil pouze k tomuto účelu a k ničemu jinému. Dále správní orgán při projednávání přestupků Xxxxx poskytl veškerá práva, která jí přináležejí, a rozhodnutí, které následně vydal, je v souladu s veřejným zájmem, odpovídá okolnostem daného případu, a nijak se neliší od skutkově shodných nebo podobných případů, které řešil v minulosti. Správní orgán tedy při projednávání přestupků Xxxxx postupoval zcela v souladu se zákonem, a proto odvolací správní orgán k této námitce nijak nepřihlédl.

K obvinění správního orgánu ze strany Xxxxx Xxxxx, že správní orgán neměl vůči celou záležitost řádně vyšetřit a vydat rozhodnutí teprve poté, kdy by bylo bez důvodných pochybností prokázáno, že se skutečně dopustila vytykaného jednání, odvolací správní orgán sděluje, že toto její tvrzení není pravdivé. Jak již bylo mnohokrát řečeno shora, tak skutečnost, že Xxxxx Xxxxx řídila motorové vozidlo pod vlivem alkoholu, je doloženo validním výsledkem dechové zkoušky provedené analyzátozem alkoholu v dechu Dräger 7510 výr.č. ARPM-0264 s platným listem metrologického ověřování. A pokud jde o to, že jmenovaná na výzvu policisty nepředložila řidičský průkaz, je zřejmé z oznámení přestupku a z úředního záznamu policisty s popisem průběhu silniční kontroly, kdy tuto skutečnost ona a ani její zmocněnec nikdy v průběhu řízení nerozporovali a ani nezpochybnili. Ze strany správního orgánu tedy byla celá záležitost řádně vyšetřena, a

vydané rozhodnutí se tak opírá o řádné a relevantní důkazní prostředky, protože jakýkoliv jiný postup si správní orgán prostě a jednoduše nemůže dovolit. Rozhodnutí bylo vydáno na základě objektivně zjištěných skutečností. Touto námitkou se proto odvolací správní orgán dále nezaobíral.

Přezkoumáním podaného odvolání tedy odvolací správní orgán nezjistil žádné skutečnosti, které by odůvodňovaly zrušení správním orgánem vydaného rozhodnutí a vrácení věci správnímu orgánu k novému projednání, tak jak to bylo v podaném odvolání navrhováno, anebo proč by mělo být v případě Xxxxx Xxxxx rozhodnuto jinak, než ve skutkově obdobných případech. Provedeným řízením bylo naprosto jednoznačně prokázáno, že Xxxxx Xxxxx přestupky, ze kterých byla obviněna, zcela nepochybně spáchala, a dále bylo zjištěno, že obě složky správního trestu, které jí za ně byly uloženy, jsou správné, přiměřené, naprosto zákonné, a vzhledem k závažnosti spáchaných přestupků navíc i velice nízké. Odvolací správní orgán proto pro jakoukoliv změnu napadeného rozhodnutí v daném případě nenalezl žádného důvodu. Tedy vzhledem k tomu, že odvolací správní orgán došel k závěru, že napadené rozhodnutí vychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, že je v souladu s veřejným zájmem, současně není v rozporu s právními předpisy a ani není nesprávné, rozhodl odvolací správní orgán tak, že odvolání obviněné Xxxxx Xxxxx **zamítl** a rozhodnutí správního orgánu **potvrdil**.

Poučení:

Podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu se proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále odvolat, toto rozhodnutí je konečné a nabývá právní moci dnem oznámení.

Ing. Pavel Odstrčil
úřední osoba odboru dopravy
a silničního hospodářství

Vyhotovuje se:

1 x Mgr. Martin Schulhauser, advokát – zmocněnec Xxxxx Xxxxx
1 x spis MÚ Valašské Klobouky
1 x spis KÚZK